

Dragkings provocerar

VASA

Marina Wiik

Dragqueens är roliga, medan dragshower i homosexuella kretsar ofta fokuserar på sex. Hurdan är då en pjäs där kvinnor spelar män?

– Lite mer provokativ, undersökande och självvironisk, säger Joanna Wingren och Ida Løken från Nordens enda professionella dragkinggrupp Subfrau.

För tillfället är gruppen i full färd med att finslipa sommarens pjäs "En svensxa för Dick".

SIDAN 10

Kvinnor i manskläder söker ”sanningen” om könsroller

Dragkingpjäs på Wasa Teater den 23 augusti

VASA
Marina Wiik
tel. 3260243

Utrustade med skäggstubb, polisonger, manlig gångstil och passande klädsel ser skådisarna i ensemblen Subfrau ut som män. Men de är kvinnor alla åtta. Genom att göra mansroller i dragkingpjäser vill de undersöka de närmast mystiska ”sanningarna” om vad en man eller en kvinna är för något. Samtidigt ifrågasätter de den kvinnosyn som tillåts komma fram på teaterscenen och i övriga samhället, där män helt enkelt tar mer plats.

Medlemmarna i Subfrau kommer från Sverige, Norge och Island. Under augusti kommer de att turnera med pjäsen *Svensexa för Dick* i samtliga hemländer. Den 23 augusti ges föreställningen på Wasa Teater i två repriser.

”Svensexa för Dick” är den finlandssvenska dramatikern Anders Larssons, känd bland annat för rollen som Malte i ”Rederiet”, första dragkingpjäs.

Pjäsen har regisserats av Jonte Ramsten och producerats av Ulla-Stina Gustafsson med stöd av Svenska Österbottens Kulturfond, Konstsamfundet, Nordiska Kulturfonden och NordScen.

Pjäsen handlar om sex killar som väntar på sin kompis Dick, som bett om hjälp med att flytta. Tiden går men Dick kommer inte. Jiri (Joanna Wingren), Benny (Kristina Alstam), Janne (Ida Løken), Adam (Sonja Ahlfors), Antoni (Lotten Roos) och Öde (Maria Palsdotter) träffas gång på gång. Varje gång blir de besvikna.

Plötsligt visar det sig att Dick

Överskrider gränser. Joanna Wingren och Ida Løken spelar Jiri resp. Janne i dragkingpjäsen ”En Svensexa för Dick”. Ensemblen Subfrau, Nordens enda professionella i sitt slag, gästspelar på Wasa Teater den 23 augusti.

skall gifta sig, och till på köpet med Anna Steen, hon som jobbar på statistikcentralen, är jätte-tråkig och har ett hemskt skratt! Men hur som helst måste man ju ordna svensexa för honom.

Idéerna om vad man skulle kunna utsätta den kommande äkta mannen för är många och lågsin-

ta, men allt skulle nog ändå ha gått vägen om det inte varit för bussolyckan, Jesu ankomst och brudens pangbrud till kusin...

”Svensexa för Dick” handlar om sex helt olika män som sitter och väntar, dömda att filosofera kring livet och dess mysterier.

– Men det är främst en rolig pjäs. Vi är inte ute att peka finger och hänga ut män, säger Joanna Wingren och Ida Løken, som genom pjäsen om Dick tar det första ordentliga manliga klivet ut på teaterscenen.

Subfraus historia går tillbaka till januari 2001 efter att dåvarande av-

gångsklassen på Teaterhögskolan i Helsingfors haft en workshop om könsroller med performance-artisten Diane Torr.

– Vi arbetade med röst, hållning och rörelser. Ofta gick vi också bara runt på stan och studerade män i olika situationer, berättar

Løken och Wingren.

Workshopen bäddade för en fortsättning med krogshower och uppträdanden på bland annat en Drag-King-festivalen ”Go Drag!” i Berlin och Haparanda/Torneås Internationella Kvinnotheaterfestival, där uppsättningen vann Publikpriset år 2001.

Samtliga medlemmar i Subfrau är yrkesskådisar, och utspridda i hela Norden. Gruppen övar i princip in en produktion per år, men alla har förstas inte alltid möjlighet att medverka.

Subfrau övar i Helsingfors, där man också fått en trogen publik. Enligt Løken och Wingren har reaktionerna varit övervägande positiva.

– Då män spelar kvinnor förväntas de vara roliga, medan dragshower i gaykretsar har en stark betoning på sex. Vårt rollarbete är mera fritt, men inte helt riskfritt, berättar Løken och syftar tillbaka på en incident på tunnelbanan i Helsingfors då hon, utklädd till sin rollfigur, nästan fick stryk.

● **Vari ligger då fascinationen med cross-casting, att spela någon av motsatt kön?**

– Det är helt enkelt jätteroligt! Kanske för att det är så utmanande att spela någon som är så långt från ens egen person. Men man blir nog lite ”schizo” ibland; jag kan komma på mig själv med att gå med långa steg och händerna i fickorna som en karl emellanåt, säger Ida Løken.

– Då man iakttar män och gestaltar dem, lär man sig samtidigt mycket om hur det är att vara kvinna. Fast då man haft lösskägg en stund, vill man gärna vara kvinna igen. Jag är aldrig annars så sminkad och välfriserad som under Subfrauprojekt, säger Joanna Wingren med ett skratt.

MIKAEL HERRGÅRD